

POSTNÍ KALENDAŘ

STŘEDA	1	1. týden: PROČ? Popeleční středa	7		13		19		25		31		37		
	„Všecko je dovoleno“ – ano, ale ne všecko prospívá. „Všecko je dovoleno“ – ano, ale ne všecko přispívá ke společnému růstu. Nikdo ať nemyslí sám na sebe, nýbrž ať má ohled na druhého! (1. Ko 10, 23,24) Půst pro mě nemusí nic znamenat, ale může! Tím, že si něco odepřu, mohu vytvořit prostor pro něco jiného, nového, lepšího, vedoucího ke společné radosti.		Vždycky, když pustíme vodu z kohoutku, si uvědomujeme, že je to vzácný dar. Nutné ji potřebujeme, nemůžeme bez í žít. Čistou vodu nemají zdaleka všichni na světě. Ať ji tedy pokaždé odtuče co nej-méně a tu, co potřebujeme, využijme hospodárně a vděčně.		Komu bude na sprchování stačit nejkratší čas? Pokud snížíte teplotu vody až na nejnižší přijatel-nou mez, určitě vyhrajete!		Podívejte se při běžné procházce nebo pochůzce, kam by se dalo co vysadit. Nemusíme pěstovat věci jen na svém pozemku, je docela dobrodružné něco zasadit na veřejná místa. Třeba prvosenky nebo narcisy a hyacinty, které vám někdo dal v květináči, mohou přísti rok vykvést venku. Dát šanci fazolím u lampy veřejného osvětlení je krásné i užitečné.		Které organizace a skupiny se v našem okolí věnují životnímu prostředí, přírodě, zahradničení nebo opravování starých věcí? Nebylo by zajímavé je lépe poznat, pozvat, seznámit se?		V domácnosti máme mnoho přístrojů a strojů, které nám mají pomáhat dělat věci rychle a efek-tivně. Někdy by ale neškodilo něco udělat pomaleji a společně: míchání těsta, krájení nudli, věšení prádla, umývání nádobí mohou být chvilky, kdy si dobře popovídáme s ostatními a navíc může být strategické naučit děti, jak něco udělat bez elektriny.		Pokud musíte cestovat autem, odpovědně si sta-novte počet kilometrů týdně, který za normálních okolností nepřekročíte. Pokud opravdu musíte létat, dobře si rozmyslete, jak často to musí být (jednou za kolik let) a používejte kompenzační schémata (třeba na https://www.myclimate.org)		
ČTVRTEK	2		8		14		20		26		32		38	Zelený čtvrtek	
	Hospodinova je země se vším, co je na ní, svět i ti, kdo na něm sídlí. (Ž 24,1) Všechny dary země patří Hospodinu. Jak se mohlo stát, že se k nim často chováme tak bezohledně, požívačně, sobecky, jakoby se všechno mělo točit jen kolem nás a našich přání?		Potřebujeme dneska někam cestovat? Do práce? Do školy? Na nákup? Je málo pravděpodobné, že by to nešlo jinak, než autem. Zkusme to, a pokud to už běžné děláme, vděčně si uijíme, že to jde! Procházka po ránu a odpoledne je zdravá pro tělo i mysl. Je to i příležitost popovídat si s dětmi o tom, co je čeká a co zažili.		Kolik je v tuhle chvíli na světě lidí, kteří nemají dost jídla, čistou pitnou vodu, dostupnou lékař-skou péči? Dá se to zjistit? Souvisí to nějak s mým životem? Můžeme nějak pomoci?		Což takhle oživit kuchyň a uvařit pro ostatní něco, co je potěší? Domácí polévka zahřeje nejen žalud-ek. Při vaření nezapomeňte na poklíčky a využití zbytkového tepla. A nesvítíte přitom na místech, kde vůbec nejste?		Obrazy, fotografie nebo hudba mohou k srdci člověka mluvit o Bohu velmi silně. Přitom je ne-musíme vlastnit. Můžeme zajít někam na výstavu? Zkusťe pustit ostatním hudbu, kterou jste měli rádi před deseti nebo dvaceti roky.		Pokud jste zdraví a budovy, ve kterých se vyskytu-jete, mají schody, používejte je. Místo ježdění výtah-em si můžete dopřát každý den trochu zdravého tělocviku cestou dolů i nahoru. Je nutné připočítat trochu času, abyste si to opravdu užili, ale zase neuvíznete.		Vraťme se zpět k textům prvního týdne, najděme je v Bibli a přemyslejme o nich i o jejich kontextu. Další podněty najdete na webu https://ckes.cz/publikace-a-materialy.html nebo třeba v knize M. Váchy: <i>Tváří v tvář Zemi</i>.		
PÁTEK	3		9		15		21		27		33		39	Velký pátek	
	Hle, já ustavuji svou smlouvu s vámi a s vaším po-tomstvem i s každým živým tvorem, který je s vámi, s ptactvem, s dobytkem i s veškerou zemskou zvěří, která je s vámi, se všemi, kdo vyšli z archy, včetně zemské zvěře. (Gn 9, 9,10) Bůh sám se sklání nejen k nám lidem, ale ke všemu tvorstvu. Jsme součástí Božího stvoření a měli bychom dokázat být Bohu partnery ve smlouvě. Jak si vedeme?		Co všechno v naší domácnosti spotřebovává energii? Nemáme trvale zapnuté spotřebiče, které nevyužíváme stále? Netopíme v místnostech, kde moc nejsme? Nemohli bychom o stupeň snížit tep-lo tu v kuchyni? A více než 18 °C v ložnici je vylo-ženě nezdравých. Nechte děti změřit a prozkoumat teplotu v různých částech bytu.		Večer zkusťe mít opravdu pro sebe a pro své blízké, zkusťe nic nezapínat, nesledovat; světu i vám to jen prospěje. Dá se nějaká hra hrát po tmě?		Co všechno si dám do košíku při běžném nákupu? Odkud to pochází? Nezikám s nákupem spoustu obalů, které na nic nepotřebuju? Mohu se vzdát něčeho, co jsem chtěl (a) původně koupit? Jak by to mohlo být prospěšné?		Komu z rodiny už jsme dlouho nevěnovali aspoň trochu času? Třeba by ho naše zavalení nebo návštěva potěšily. Uměli bychom sami připravit (upéct, ušít, namalovat) nějaký malý dárek?		Už jste plánovali letošní dovolenou? Půjde to bez letadla? Část dovolené je dobré naplánovat tak, abyste si mohli příjemně zajistit nějaké pochutiny na zimu: sušené jahody, borůvky, kyselé okurky, rybízovou marmeládu... Dobroty, které si sami připravíte, chutnají lépe!		Dnes může je den půstu od masa, kávy, čokolády, sladkosti; čehokoli, co normálně nadužíváme, ale dokážeme se bez toho se obejít. Získat bychom měli čas pro sebe a třeba i peníze pro potřebné.		
SOBOTA	4		10		16		22		28		34		40	Bílá sobota	
	Neboť to, co s vámi zamýšlím, znám jen já sám, je výrok Hospodinův, jsou to myšlenky o pokoji, nikoli o zlu: chci vám dát naději do budoucnosti. (Jr, 29,11) Jako myslivci bytosti obdařené možností volby neseme v sobě mnoho bolesti a smutku nad stavem světa, můžeme se ale pokusit o dobré kroky a roz-zářit se naději.		Znovu si promysleme výsledek našeho pondělního měření uhlikové stopy. A odpoledne zkusme pro děti (vlastní, cizí, sborové) připravit stopovanou někde blízko našeho bydliště. Zajímavé věci neob-jeví jen ten, kdo nikam nevyrazí!		Dneska možná máte leccos na práci, ale zítra bude neděle! Naplánujte si výlet do lesa, k řece nebo ke studánce, venku je v každém ročním období krásné! Pokud máte, můžete přinést zvířatům tvrdý chleba a ptákům semínka.		Jarní úklid domova k předvelikonočnímu období patří, je ale zbytečné používat drastické chemika-lie, na spoustu věcí překvapivě stačí mýdlo, ocet a soda. Inspirovat se můžete třeba tady: https://www.veronica.cz/environmentalne-setrne-uklizeni Nevěnujte ale celý den úklidu, ještě nikdo na konci života nelitoval, že víc neuklízel...		Připravme se na to, že neděle má být dnem oslavy, radosti a pospolitosti. Pravá neděle tu není na do-hánění restů, ani těch duchovních. Připravme se na ni a prožijme ji ve skutečné vděčnosti a odpo-činutí s těmi, kteří jsou nám opravdu blízcí.		Dneska to určitě půjde bez mobilu, prostě ho vypněte a někam schovejte. Člověk někdy může ne-chat svět být a pozorovat sám sebe, je to užitečné. A nahrazovat to počítačem a chytrými hodinkami by byla zbabělost ☹		Připravme se na Velkou noc s dětmi, můžeme spo-lečně číst, péct chleba nebo tradiční pečivo, nebo vyrábět ptačí budky a určitě bychom měli vyrazit ven a pozdravit se s jarem.		
NEDELE	1. postní neděle (Invocavit – povolal mne) Mt 13.[24-30] 31-32		2. postní neděle (Reminiscere – rozpomeň se na své smilování) Mt 13.44		3. postní neděle (Oculi – mé oči stále vyhlíží Pána) L 16.19–26		4. postní neděle (Laetare – Raduj se, Jeruzaléme) Mt 18.[21-22] 23-35		5. postní neděle (Judica – zjednej mi právo, Bože) Mt 20.1-16		6. postní neděle (Květná – Hledej pravdu) Mt 25.14-30				
	Po podobenství o plevli mezi pšenici (kde je „dobro se zlem fest prorostlé“), vypráví Ježíš další podobenství o tom, jak nebeské království roste. Malinkaté zrníčko, které se rozroste ve velký keř. Žádná sazenice dlouze rostoucího a majestátního stromu. Jen zrnko, které má potenciál velmi se rozrůst a šířit se jako plevl. Jako hořčice směle konkuruje plevli, i nebeské království směle konkuruje tomu zlému. Tomu, co nás odvádí od Boha – krále a jeho podivuhodně spravedlnosti (kde má pevné místo milosrden-ství). Konkuruje tomu, co nás odvádí od králov-ského syna, který vykoupil ze zkázy náš život. Nebeské království je jako ta rostoucí hořčice života-schopné, konkurenceschopné a nízkoprahové. Neztráti se. Jestli se zdá, že ted vidíme ní, jednou ho uvidíme úplně jasně. Nakonec přeroste každou bylinu (i ten plevl z před-chozího podobenství) a stane se domovem pro mnohé. Bože, někdy se ztrácíme ve zmeti plevelných myšlenek, slov i činů. Tvé nebeské království tu zatím roste. Probouzej náš větší vřimavost pro jeho růst v našem světě. Posiluj v nás naději na Tvé království, které jednou přijde v plnosti.		V příbězích o nalezání pokladu hraje důležitou roli závěr; často jde o happyend (nálezcce si vychutnává bohatství a z něj plynoucí blahobyť) a výjimečně tragédií (poklad byl zapovězený, zakletý). Podobenství o pokladu v poli se naproti tomu soustředí do chvíle, kdy člověk prodá všechno, co má a pole s pokladem teprve kupuje. Jde-li o království nebeské, je to i naše situace: všechno, co máme, je možná dost málo, ale je to jisté. Prodat i to „jistě málo“ a teprve čekat na velký zisk je velmi riskantní. Vzdát se toho, co máme ve prospěch přicházejícího nebeského království, (které není ještě docela vidět – na druhou stranu však už přináší radost), to je svého druhu bláznivé rozhodnutí. Takovému bláznovství předchází třibení a často i ořtes dosavadních hodnot a jistot. Bože, Tvé království je často skryté a my na něj, na Tebe i Tvého Syna zapomináme. Protřib nás, pohň námi, nadchni nás, aby se Tvé přicházející království stalo centrem našich životů a my se do-vedli odvážně vzdávat všeho, co nás od něj vzdaluje.		Podobně jako onen boháč za svého pozemského ži-vota, můžeme i my ovlivnit svou budoucnost. Můžeme přemýšlet nad zajetími pořádky. Nestarám se jen o své pohodlí? Vim, co se děje za plotem a chci to vidět? A jak s tím naložím? Boháč mohl leccos ovlivnit. Podělit se. Uskrovnit se. Dělat, co souzní s Boží vůlí. Myslet na svou budouc-nost u Boha. Nemyslím tím „dělat si zásluhy“. Myslim na to, k čemu nás při troše otevřenosti vede soucit, láska, radost z evangelia. Mezi narozením a smrtí je nanejšv žádoucí proměna, vývoj, obrácení, který je závislý na tom, zda chceme vniimat, co se děje kolem nás. Smutný boháč je nám varováním před prázdňým životem založeným na po-hodlí, na tom, že nechci vidět bídu a trápení světa (a ani jeho krásu!). Ježíš to podobenství vypráví, protože jde o nás. Vííme, co se děje za plotem? Děláme pro to něco? Jak užíváme svůj majetek?		Dluh je něco, co překází ve vztahu. Jako zátaras. Jako vtíravá myšlenka, která brání otevřenému rozhovoru. V aramejském prostředí byl dluh zavedenou metaforou pro hřích – v modlitbě Páně se doslova modlíme „od-pust nám naše dluhy“. Co naše dluhy vůči Bohu? Co naše dluhy vůči bližnímu? Ježíš nám svým podobenstvím otevírá nečekanou možnost – když dluh nemůže zlikvidovat dlužník (protože dluží tolik, že to nikdy nesplatí), ještě to může udělat věřit. Dluh odepíše. Odpustí. Jako dlužníci to přijímáme s velikou úlevou a vděčností. A co děláme jako věřitelé? Bezprostředně před tímhle podobenstvím se Petr ptá, kolikrát odpustit bližnímu, který se proti nám provinil. Sám navrhuje sedmkrát. Ježíš řekne, že sedmasedm-desátkrát a vykládá pak právě podobenství o nemilo-srdném služebníku. Tolik dluhů nám bylo odpuštěno, dochází nám to ve chvílích, kdy nám někdo dluží?		Najati dělníci byli možná pracanti i povaleči, pečlivci i flinkové, pracovat chtěli nebo byli dotlačeni, nejspíš byli různého věku i zdravotního stavu... Vííme jen, že byli najati na různě dlouhou dobu a někteří z nich nesli tíhu dne a vedro. O hospodáři toho vííme mnohem víc. Vychází na tržiště ne jednou, dvakrát. Může se ulítat. S prvními smluvil mzdu. Druhé, třetí a čtvrté partě slíbil dát, co je spravedlivé. A tu poslední prostě jen posle za práci. Když povolání správce večer vyplácí mzdu od posledních k prvním – pěkně před zraky všech, našťve ty zasloužilé, že dostali stejné jako ti, co odpracovali hodinu. Hospodář trpělivě a docela adresně říká jednomu z těch zasloužilých: Příteli, nekřivdím ti, má smlouva platí.		Práce a spravedlnost. Hospodář nabízí obživu, aktivitu, smysl života. Přichází a zve. A hospodář spravedlivě odměňuje. Jeho spravedlnost v sobě nese jak spolehlivost, že smlouva platí, tak i prostor pro milosrdenství. Bože, je nám někdy zatěžko radovat se z Tvé spravedlnosti. Kež se těšíme z toho, že přicházíš, a opíráme o to, že nás zveš ke smysluplnému dlu. Kež se dovedeme spoléhát na Tvou smlouvu a Tvá zaslíbení a přejeme každému Tvé milosrdenství.		Pár dní před svou smrtí vykládal Ježíš učedníkům po-dobenství o hřivnách. Pán svezřil hřivny služebníkům a odcestoval. První dva se pustili do díla. Dobře se o hřivny postarat pro ně znamenalo přemýšlet, jak svěřené peníze zúročit/jak využít co nejlépe svůj talent. Nebýt na jedné straně nezod-povědný, na druhé za/riskovat. Ten třetí svou hřivnu zahrabal. Báł se úbytku svého dílu. Dal přednost strachu, skepsi, možné a pocitům ukrivdě-nosti (že dostal svěřeno mñí) a méněcennosti před důvě-rou, svobodou a ochotou se zasaďit. Nechce nic prohrát a přitom prohrává... Vybavuje se mi Ježíšovo slovo o tom, že kdo ztratí svůj život, ten ho zachráni. Kdo v důvěře riskuje – třeba i pro druhého, pro stvoření, pro společnost, pro ty nejslabší, tomu se dostává. Ježíš už mñí na kříž, a ještě jednou svým učedníkům připomíná, že – ve strachu a nevěře – jako ten třetí služebník, žít nemají. Naopak tvoříe a s odvahou rozvíjet a využít to, co nám bylo svěřeno. Bože, nechceme důvěru v Tebe a Tvou důvěru v nás nechat ležet ladem. Dej nám chuť a sílu ji skrze svá obdarování šířit. A doufat, že nás přitom Tvé milosrdenství a dobrota budou provázet.		Česká křesťanská environmentální síť Inspirováno postním kalendářem vydaným ARGE Schöpfungserantwortung (http://www.argeschoepfung.at/) Připravila Ilona Mužátková. Nedělní zamyšlení napsala Markéta Slámová. Vydala Česká křesťanská environmentální síť (http://ckes.cz/) ve spolupráci s Poradním odborem pro otázky životního prostředí při SR ČCE (http://popz.evangnet.cz/).